

Työssäkäynti 2010

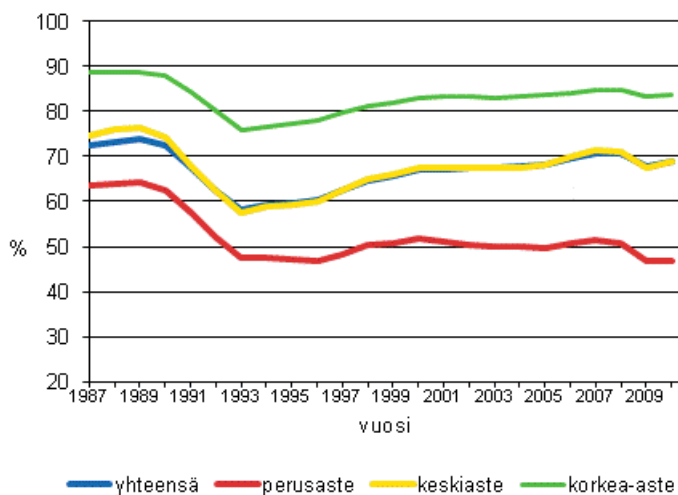
Pääasiallinen toiminta ja ammattiasema

Pelkän perusasteen koulutuksen suorittaneiden työllisyysaste lamavuosia alhaisempi

Korjattu 27.3.2012 klo 16.30. Korjaukset on merkitty punaisella.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilaston mukaan vuonna 2010 pelkän perusasteen koulutuksen suorittaneiden työllisyysaste oli 46,8 prosenttia, joka oli alhaisempi kuin 1990-luvun alun lamavuosina. Tosin vuonna 1996 työllisyysaste on ollut samalla tasolla. Perusastepohjaisten työllisyysaste on kohonnut edellisestä vuodesta 2009 vain 0,1 prosenttiyksikköä. Yhteensä 18–64-vuotiaiden työllisyysaste nousi vuodentakaisesta tasosta yhdellä prosenttiyksiköllä 68,9 prosenttiin.

18–64-vuotiaiden työllisyysaste 1987–2010 koulutusasteen mukaan

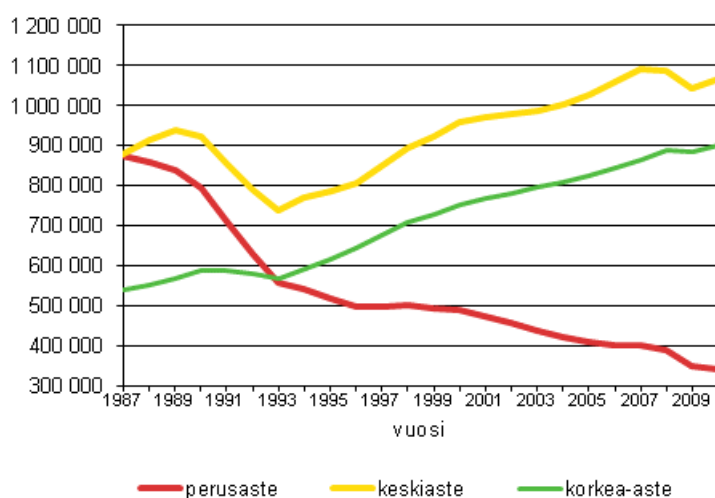
Korkea-asteen tutkinnon suorittaneiden (alin korkea-aste, alempi ja ylempi korkeakouluaste sekä tutkijakoulutusaste) työllisyysaste on ollut korkeimmillaan tarkastelujakson 1987–2010 alkuvuosina, jolloin päästiin 88,8 prosenttiin. **Korkea-asteen tutkinnon** suorittaneiden työllisyysaste oli matalimmillaan

75,8 prosenttia lamavuonna 1993. Keskiasteen tutkinnon suorittaneiden työllisyysaste (68,9 prosenttia) kohosi 1,3 prosenttiyksikköä vuodesta 2009.

Ajanjaksolla 1987–2010 niiden työllisten, joilla ei ole perusasteen jälkeen mitään muuta tutkintoa, määrä on vähentynyt 535 000 henkilöllä eli 61 prosentilla. Keskiasteen tutkinnon suorittaneiden määrä on puolestaan noussut 22 prosenttia eli 189 000 työllistä. **Korkea-asteen tutkinnon** suorittaneiden määrä on kasvanut 67 prosenttia eli noin 362 000 työllisellä.

Työllisten määrissä on toki nousevaa ja laskevaa vaihtelua tarkastelujakson aikana, mikä selittyy yleisellä työllisyystilanteella. Lamavuonna 1993 saavutettiin käännepiste, jossa **korkea-asteen tutkinnon** suorittaneiden työllisten määrä kasvoi ensi kertaa pelkän perusasteen koulutuksen suorittaneiden työllisten määrää suuremmaksi.

18–64-vuotiaiden työllisten määrä koulutusasteen mukaan 1987–2010

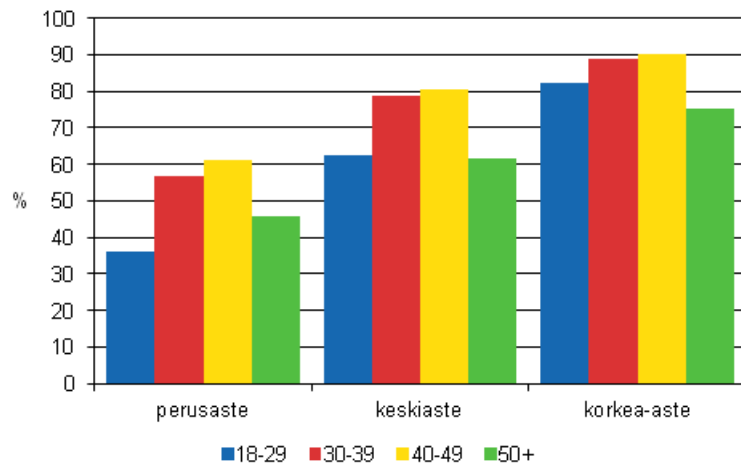
Työllisyysaste lasketaan työllisten prosentiosuutena 18–64-vuotiaasta väestöstä, kun taas työttömyysprosentti lasketaan työttömien osuutena työvoimasta (=työlliset+työttömät).

Työllisyysaste ikäryhmittäin

Vuonna 2010 työllisistä 46 prosenttia oli keskiasteen tutkinnon suorittaneita. Työllisistä pelkän perusasteen koulutuksen suorittaneita oli 15 prosenttia ja **korkea-asteen tutkinnon** suorittaneita 39 prosenttia.

Kun tarkastellaan työllisyysastetta ikäryhmittäin havaitaan, että työllisyysaste oli korkein 40–49-vuotiailla **korkea-asteen tutkinnon** suorittaneilla: 90,2 prosenttia. Matalin työllisyysaste oli pelkän perusasteen suorittaneilla 18–29-vuotiailla, joiden työllisyysaste oli 36,3 prosenttia. Nuorimpien ikäluokassa perusasteen käyneistä työllisistä 43 prosenttia oli syksyllä 2010 kirjoilla jossakin oppilaitoksessa. Nuorimpien ikäryhmässä pelkän perusasteen suorittaneista 38 prosenttia oli pääasialliselta toiminnaltaan opiskelijoita.

Työllisyysaste ikäryhmän ja koulutusasteen mukaan 2010

Sisällys

Taulukot

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18–64-vuotiaiden työllisyysaste koulutusasteen mukaan vuosina 1987–2010.....	5
Laatuseloste: työssäkäyntitilasto.....	8

Liitetaulukot

Liitetaulukko 1. 18–64-vuotiaiden työllisyysaste koulutusasteen mukaan vuosina 1987–2010

Vuosi	Koulutusaste	Yhteensä	Työlliset	Ei-työlliset	Työllisyysaste (%)
1987	Koulutusaste yhteensä	3 163 373	2 292 259	871 114	72,5
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 378 579	874 472	504 107	63,4
	Keskiaste	1 178 074	879 218	298 856	74,6
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	606 720	538 569	68 151	88,8
1988	Koulutusaste yhteensä	3 167 290	2 323 189	844 101	73,3
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 343 851	859 037	484 814	63,9
	Keskiaste	1 202 487	913 258	289 229	75,9
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	620 952	550 894	70 058	88,7
1989	Koulutusaste yhteensä	3 173 115	2 342 900	830 215	73,8
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 303 816	836 492	467 324	64,2
	Keskiaste	1 230 010	938 797	291 213	76,3
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	639 289	567 611	71 678	88,8
1990	Koulutusaste yhteensä	3 177 456	2 303 009	874 447	72,5
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 265 810	792 275	473 535	62,6
	Keskiaste	1 241 120	921 075	320 045	74,2
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	670 526	589 659	80 867	87,9
1991	Koulutusaste yhteensä	3 184 399	2 147 680	1 036 719	67,4
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 234 829	708 796	526 033	57,4
	Keskiaste	1 254 476	853 148	401 328	68,0
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	695 094	585 736	109 358	84,3
1992	Koulutusaste yhteensä	3 193 353	1 999 472	1 193 881	62,6
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 204 522	630 017	574 505	52,3
	Keskiaste	1 267 281	790 800	476 481	62,4
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	721 550	578 655	142 895	80,2
1993	Koulutusaste yhteensä	3 203 265	1 864 739	1 338 526	58,2
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 170 801	558 379	612 422	47,7
	Keskiaste	1 283 483	738 612	544 871	57,5
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	748 981	567 748	181 233	75,8
1994	Koulutusaste yhteensä	3 211 214	1 903 606	1 307 608	59,3
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 134 522	540 293	594 229	47,6
	Keskiaste	1 303 118	770 137	532 981	59,1
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	773 574	593 176	180 398	76,7
1995	Koulutusaste yhteensä	3 218 543	1 919 294	1 299 249	59,6
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 095 228	515 733	579 495	47,1
	Keskiaste	1 323 859	786 183	537 676	59,4
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	799 456	617 378	182 078	77,2
1996	Koulutusaste yhteensä	3 226 413	1 943 867	1 282 546	60,2
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 058 997	495 571	563 426	46,8
	Keskiaste	1 343 557	805 367	538 190	59,9
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	823 859	642 929	180 930	78,0
1997	Koulutusaste yhteensä	3 236 285	2 023 858	1 212 427	62,5
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	1 025 959	496 957	529 002	48,4
	Keskiaste	1 361 638	849 690	511 948	62,4
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	848 688	677 211	171 477	79,8

Vuosi	Koulutusaste	Yhteensä	Työlliset	Ei-työlliset	Työllisyysaste (%)
1998	Koulutusaste yhteensä	3 248 791	2 103 420	1 145 371	64,7
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	997 798	501 439	496 359	50,3
	Keskiaste	1 380 326	895 390	484 936	64,9
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	870 667	706 591	164 076	81,2
1999	Koulutusaste yhteensä	3 258 672	2 142 340	1 116 332	65,7
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	971 367	492 445	478 922	50,7
	Keskiaste	1 397 616	922 332	475 284	66,0
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	889 689	727 563	162 126	81,8
2000	Koulutusaste yhteensä	3 268 558	2 196 137	1 072 421	67,2
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	945 485	488 531	456 954	51,7
	Keskiaste	1 417 533	957 430	460 103	67,5
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	905 540	750 176	155 364	82,8
2001	Koulutusaste yhteensä	3 282 751	2 207 472	1 075 279	67,2
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	925 454	471 871	453 583	51,0
	Keskiaste	1 435 385	968 366	467 019	67,5
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	921 912	767 235	154 677	83,2
2002	Koulutusaste yhteensä	3 292 669	2 215 810	1 076 859	67,3
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	901 913	455 543	446 370	50,5
	Keskiaste	1 451 603	978 617	472 986	67,4
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	939 153	781 650	157 503	83,2
2003	Koulutusaste yhteensä	3 297 825	2 220 077	1 077 748	67,3
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	873 575	438 303	435 272	50,2
	Keskiaste	1 468 440	987 679	480 761	67,3
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	955 810	794 095	161 715	83,1
2004	Koulutusaste yhteensä	3 299 903	2 235 747	1 064 156	67,8
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	842 787	422 642	420 145	50,1
	Keskiaste	1 485 637	1 004 270	481 367	67,6
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	971 479	808 835	162 644	83,3
2005	Koulutusaste yhteensä	3 310 717	2 257 923	1 052 794	68,2
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	821 606	407 484	414 122	49,6
	Keskiaste	1 501 283	1 025 724	475 559	68,3
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	987 828	824 715	163 113	83,5
2006	Koulutusaste yhteensä	3 308 525	2 303 202	1 005 323	69,6
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	793 692	402 665	391 027	50,7
	Keskiaste	1 512 562	1 056 625	455 937	69,9
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	1 002 271	843 912	158 359	84,2
2007	Koulutusaste yhteensä	3 329 228	2 357 000	972 228	70,8
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	780 788	401 819	378 969	51,5
	Keskiaste	1 527 964	1 090 275	437 689	71,4
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	1 020 476	864 906	155 570	84,8
2008	Koulutusaste yhteensä	3 342 686	2 362 941	979 745	70,7
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	766 612	388 624	377 988	50,7
	Keskiaste	1 529 550	1 086 263	443 287	71,0
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	1 046 524	888 054	158 470	84,9
2009	Koulutusaste yhteensä	3 352 530	2 275 249	1 077 281	67,9
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	747 237	348 735	398 502	46,7
	Keskiaste	1 544 120	1 043 545	500 575	67,6
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	1 061 173	882 969	178 204	83,2

Vuosi	Koulutusaste	Yhteensä	Työlliset	Ei-työlliset	Työllisyysaste (%)
2010	Koulutusaste yhteensä	3 349 939	2 308 220	1 041 719	68,9
	Ei perusasteen jälkeistä koulutusta tai ei tietoa	725 428	339 500	385 928	46,8
	Keskiaste	1 549 982	1 068 116	481 866	68,9
	Korkeakoulutus (alin, alempi, ylempi, tutkija)	1 074 529	900 604	173 925	83,8

Laatuseloste: työssäkäyntitilasto

Relevanssi

Työssäkäyntitilastossa tuotetaan keskeiset työssäkäyntiä koskevat tiedot vuosittain. Ennen vastaavia tietoja voitiin tuottaa ainoastaan väestölaskentavuosina. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Vuodesta 1993 lähtien on tuotettu myös ennakkotietoja työssäkäynnistä.

Tuotettavia tietoja ovat muun muassa väestön pääasiallinen toiminta, elinkeinokanta, ammattiasema, työpaikkojen lukumäärä, työpaikan sijainti, väestön ja työvoiman koulutus- ja tulotiedot. Tietoja voidaan tuottaa kaikilla hallinnollisilla aluejaoilla ja koordinaattipohjaisilla aluejaoilla (esim. postinumeroalueet, karttaruudut, kuntien osa-alueet).

Tilaston viiteajankohta on vuoden viimeinen viikko, mutta tilasto sisältää myös kertymätietoja tilastovuoden ajalta (esim. tulotiedot, työ- ja työttömyyskuukaudet). Vuosilta 1990, 1993, 1995 ja 2000 on saatavissa tietoja ammatista ja sosioekonomisesta asemasta. Tiedot ammatista ja sosioekonomisesta asemasta on tuotettu vuosittain vuodesta 2004 lähtien.

Vuodesta 1993 lähtien työssäkäynnistä on tuotettu myös ennakkotietoja. Ennakkotietoja käytettäessä on kuitenkin otettava huomioon, että aineistojen keskeneräisyydestä johtuen ennakkotietojen mukaiset työllisten määrät poikkesivat vuoteen 2005 saakka lopullisista luvuista ± 1 prosenttia koko maan tasolla. Tällä hetkellä vaihtelu on 0,2–0,3 prosenttia. Kunnittain vaihtelu voi olla suurempaakin.

Menetelmäkuvaus

Työssäkäyntitilasto on kokonaisaineisto. Kunkin vuoden tilasto kattaa kaikki kyseisen vuoden viimeisenä päivänä Suomessa vakinaisesti asuvat henkilöt. Tilaston lähdeaineistoina käytetään lähinnä hallinnollisia rekistereitä ja muita rekisteripohjaisia tietoaaineistoja. Tilaston laatu onkin siten suoraan riippuvainen lähdeaineistojen laadusta. Suoraa tiedonkeruuta tapahtuu vain toimipaikkatietojen määrittämisessä monitoimipaikkaisten yritysten ja kuntien toimintayksiköiden palveluksessa oleville.

Yhteensä lopullisen työssäkäyntitilaston tilastotiedoston valmistumisessa käytetään noin 40 eri rekisterin tai tietoaaineiston tietoja. Keskeisimpiä näistä ovat:

- väestötietojärjestelmä (Väestörekisterikeskus)
- verotuksen eri aineistot
- yksityisen sektorin erilaiset työ- ja palvelussuhderekisterit
- valtion- ja kuntien palvelussuhderekisterit
- työministeriön työnhakijarekisteri
- Kansaneläkelaitoksen ja Eläketurvakeskuksen eläkerekisterit
- eri opiskelijarekisterit
- pääesikunnan varusmiesrekisteri
- Tilastokeskuksen yritys- ja toimipaikkarekisteri ja julkisyhteisöjen rekisteri
- Tilastokeskuksen tutkintorekisteri

Rekistereiden lisäksi tehdään joitakin lomakekyselyitä:

- tiedustelu monitoimipaikkaisissa yrityksissä työskentelevien toimipaikoista
- kuntien toimintayksiköiden ja niiden monitoimipaikkaisuuden tiedustelu
- tiedustelu kunnan monitoimipaikkaisissa toimintayksiköissä työskentelevien toimipaikoista

Keskeistä järjestelmässä on se, että rekistereiden tunnusjärjestelmät ovat niin hyvät, että eri tietojen yhdisteleminen on mahdollista. Rekisterit voivat sisältää päällekkäistä tietoa, osin myös ristiriitaista tietoa. Olennaista on, että rekisterit täydentävät toisiaan ja päällekkäisyys toisaalta varmistaa sen, että järjestelmä ei ole niin haavoittuva; jos esim. työeläkejärjestelmästä ei saada tietoa työsuhteesta, voidaan tieto henkilön työllisyydestä päätellä verotuksen tietojen kautta.

Useat tiedot työssäkäyntitilastoon voidaan saada suoraan jostakin rekisteristä niitä juurikaan muuttamatta tai muokkaamatta. Tällaisia tietoja ovat esim. henkilön demografiset tiedot tai tulo- ja varallisuustiedot. Monia tietoja tuotetaan myös ns. rekisteriestimointimenetelmällä, jossa käyttämällä hyväksi samanaikaisesti useita rekisteriaineistoja määritellään jokaiselle henkilölle kunkin muuttujan arvo. Esimerkkinä tällaisesta muuttujasta on henkilön pääasiallinen toiminta. Sen päättelyssä tarvitaan tietoja henkilön iästä, työsuhteista, työttömyydestä, opiskelusta, eläkkeen saamisesta jne. Päättelysäännöt on muodostettu siten, että ne tuottavat mahdollisimman lähelle lomakepohjaisesti kerättyjen tietojen mukaisia tietoja. Päättelysääntöjen muodostamisessa on apuna käytetty aikaisempien väestölaskentojen tietoja ja rekisteritietoja samalta ajankohdalta. Päättelysääntöihin sisältyy myös eri aineistojen priorisointi niissä tapauksissa, kun tiedot ovat ristiriitaisia.

Oikeellisuus ja tarkkuus

Suomessa rekisteripohjaisten tietojen luotettavuutta tutkittiin jo ennen päätöksentekoa rekisteripohjaiseen väestölaskentajärjestelmään siirtymisestä. Vuosien 1980 ja 1985 laskennoissa väestön taloudellista toimintaa ja työssäkäyntiä kuvaavat tiedot kerättiin vielä lomakkeilla, mutta samanaikaisesti oli saatavilla myös rekisteripohjaisia tietoja. Vuoden 1980 väestölaskennassa tehtiin vertailututkimus 20 kunnan osalta ja vuoden 1985 väestölaskennan yhteydessä kaikkien kuntien osalta. Tutkimuksessa verrattiin rekisteripohjaisesti määriteltyä tietoa väestön pääasiallisesta toiminnasta ja ammattiasemasta lomakkeella kerättyyn tietoon. Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen osalta todettiin niin pieniksi, että päätös rekisteripohjaiseen tilastotuotantoon siirtymisestä voitiin tehdä.

Ensimmäisen kokonaan rekisteripohjaisen väestölaskennan yhteydessä vuonna 1990 tehtiin laaja luotettavuustutkimus. Näitä rekisteritilastoja verrattiin otospohjaisen lomaketiedustelun antamiin tietoihin. Otos käsitti noin 2 prosenttia rakennuksista, asunnoista ja henkilöistä. Luotettavuustutkimus osoitti, kuinka suurella osalla lomaketieto ja rekisteritieto poikkesivat toisistaan, mutta ei lopulta sitä kumpi tieto on oikea. Esim. usean työn tekijä ilmoittaa lomaketiedustelussa pääasialliseksi työkseen eri toimen kuin mihin rekisteripäättelyssä päädytään. Työssäkäyvä opiskelija tulee määritellyksi rekisteritiedoilla väistämättä työlliseksi, vaikka hän itse jättäisi työnsä kertomatta. Tutkimukset ovat osoittaneet, ettei rekisteripohjaisten ja lomakepohjaisten tietojen ero ole suurempi kuin kahden lomakepohjaisen tiedon välinen ero. Vertailututkimuksia on julkaistu Tilastokeskuksen sarjoissa.

Tärkeimmäksi vuosittaisen rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston laadunvalvontamenetelmäksi on kehittynyt vuosittainen laadunvalvonta, joka perustuu työvoimatutkimuksen käyttöön vertailuaineistona. Myös vuoden 1995 ja 2000 väestölaskennan luotettavuustutkimus perustui työvoimatutkimuksen käyttöön vertailutietona.

Työvoimatutkimuksen käyttö vertailuaineistona toimii kahdella tasolla. Toisaalta seurataan näiden kahden menetelmän tuottamien tulosten tasoa ja toisaalta seurataan, miten hyvin yksikkötasolla menetelmät tuottavat samalla tavoin luokiteltua tietoa. Yksikkötason vertailu tehdään ristiintaulukoimalla työvoimatutkimuksen otosaineiston henkilöiden saman ajankohdan rekisteripohjaiset ja haastatteluun perustuvat tiedot pääasiallisesta toiminnasta ja toimialasta keskenään. Vertailuja on tehty vuodesta 1987 lähtien, jolloin poikkeamat analysoitiin varsin tarkkaan.

Usein poikkeamat ovat selitettävissä rekisterijärjestelmän ja haastattelumenetelmän eroilla eikä aina voida yksikäsitteisesti sanoa, kumpi menetelmä tuottaa oikean tuloksen eli välttämättä haastattelemallakaan saatu tieto ei ole absoluuttisen oikea. Usein todellisuudessa on niin, että henkilö itse tai haastattelija joutuu tekemään saman päätöksen ristiriitaisen informaation tilanteessa, johon rekisterimenetelmässä on laadittu yksikäsitteinen sääntö. Rekisterimenetelmän etuna on tällöin sen loogisuus, kone tekee ratkaisun aina samalla tavalla, kun taas saman informaation omaavat kaksi henkilöä voivat päätyä eri lopputulokseen.

Ajantasaisuus

Työssäkäyntitilasto tehdään vuosittain. Työssäkäyntitilaston henkilöperusjoukko kuvaa vuoden viimeisen päivän tilannetta. Tiedot henkilön toiminnasta ja työpaikasta ovat vuoden viimeiseltä viikolta. Tilastossa on myös kertymätietoja koko vuodelta (esim. tulotiedot, työssäolo- ja työttömyyskuukaudet). Ennakkotiedot

valmistuvat noin 12 kuukautta viiteajankohdan jälkeen. Lopullisista tiedoista pääasiallinen toiminta ja ammattiasema valmistuvat noin 16 kuukautta ja loput tiedot noin 22 kuukautta viiteajankohdasta.

Saatavuus

Työssäkäyntitilaston kunnittaiset tiedot työllisistä, työpaikoista ja pääasiallisesta toiminnasta ovat saatavilla Tilastokeskuksen internet-sivuilta, maksuttomasta StatFin-tilastopalvelusta. Maksullisessa Väestötilastopalvelussa on eritellympää tietoa, myös kuntien osa-alueittain. Aineistoista tehdään myös eritysselvityksiä asiakkaan pyynnöstä.

Vuosina 1987-2001 työssäkäyntitilaston tietoja on julkaistu erillisissä työssäkäyntitilaston julkaisuissa. Viimeinen paperimuotoinen julkaisu, Työssäkäyntitilasto 2000-2001, sisältää työssäkäyntitilaston vuoden 2000 lopullisia ja vuoden 2001 ennakkotietoja.

Vertailukelpoisuus

Työssäkäyntitilaston laatiminen on aloitettu vuodesta 1987. Työssäkäyntitilaston perusjoukko ja määrittelyt ovat pysyneet suunnilleen samana vuodesta 1987 lähtien. Tilastossa käytetyt luokitukset ovat muuttuneet vuosien mittaan. Mm. toimialaluokitus on muuttunut vuonna 1993, 2001 ja 2007 ammattiluokitus vuonna 1995. Luokitusmuutokset vaikuttavat aikaisempien vuosien vertailtavuuteen, sillä täydellisiä avaimia ei kaikkien luokitusten välille voi rakentaa.

Myös muutokset lainsäädännössä vaikuttavat tilastojen vertailtavuuteen. Vuoden 1998 alusta tuli voimaan ns. pätkätyölaki, jolloin myös lyhyet työsuhteet tulivat eläkevakuutuksen piiriin. Tämä lisäsi työllisten määrää jonkin verran.

Vuodesta 2005 työeläkevakuutuksen piiriin kuuluvat 18-68 -vuotiaat, kun aiemmin työeläkevakuuttamisselvollisuus on alkanut jo 14-vuoden iästä lähtien. Tämä näkyy työssäkäyntitilastossa vuodesta 2005 alkaen nuorten työllisyyden vähenemisenä ja opiskelijoiden määrän kasvuna. Alaikäisten työssäkäyntiä ei pystytä rekisteritietojen perusteella luotettavasti tilastoimaan.

Apurahansaaajat vakuutetaan vuoden 2009 alusta lähtien maatalousyrittäjän eläkelain (MYEL) mukaisen lakisääteisen työeläketurvan piiriin, jolloin nämä määritellään yrittäjiksi.

Ennen vuotta 1987 väestön taloudellista toimintaa kuvaavia kuntatasoisia tietoja on tuotettu lomakepohjaisissa väestölaskennoissa (vuosilta 1950, 1960, 1970, 1975, 1980 ja 1985). Erot rekisteripohjaisesti ja lomakepohjaisesti tuotettujen tietojen välillä ovat osoittautuneet sen verran pieniksi, että vertailtavuutta ajassa voidaan pitää suhteellisen hyvänä muiden kuin em. luokitusmuutosten vuoksi.

Tilastossa käytetyt luokitukset löytyvät Tilastokeskuksen luokitus- ja metatietopalvelujen kotisivuilta sekä painetuista luokituskäsikirjoista.

Yhtenäisyys

Tietoja väestön toiminnasta saadaan myös Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksesta, joka on kuukausittain tehtävä otostutkimus. Tiedot poikkeavat keruutavasta ja työllisten päättelystä johtuen jonkin verran työssäkäyntitilaston tiedoista. Muun muassa työllisten määrä on työvoimatutkimuksessa joitakin prosentteja suurempi.

Työministeriö julkaisee tilastoa työttömien työnhakijoiden määrästä. Työministeriön työnhakijarekisterin tiedot kertovat työttömien työnhakijoiden määrän kuukauden viimeisenä arkipäivänä. Työssäkäyntitilaston tieto työttömyydestä perustuu työministeriön työnhakijarekisterin tietoihin. Siten työssäkäyntitilaston ja työministeriön luvut työttömyydestä ovat suhteellisen lähellä toisiaan

Lisätietoja

Jaana Huhta   09 1734 2632
Vastaava tilastojohtaja:
Jari Tarkoma
tyossakaynti@tilastokeskus.fi
www.tilastokeskus.fi
Lähde: Työssäkäyntitilasto 2010, Tilastokeskus

Asiakaspalaute: www.tilastokeskus.fi/palaute

Tietopalvelu, Tilastokeskus
puh. 09 1734 2220
www.tilastokeskus.fi

Julkaisutilaukset, Edita Publishing Oy
puh. 020 450 05
asiakaspalvelu.publishing@edita.fi
www.editapublishing.fi

ISSN 1796-0479
= Suomen virallinen tilasto
ISSN 1798-5528 (pdf)